

Marijan F. Kranjc, general-major u penziji

Jugoslovenski svemirski program – mit ili stvarnost?

Ko su Franc Hafner, general-major JNA u penziji, i ćerka, dr. Ana Hafner?

Izuzetan medijski odaziv na najavu fiktivno-dokumentarnog filma *Houston, we have a problem (Hjuston, imamo problem)* režisera Žige Virca nametnuo je javnosti osnovno pitanje, da li je »jugoslovenski svemirski program« – mit ili stvarnost.

Istraživači iz naučne sfere će sigurno odgovoriti, da se radi o običnoj fikciji, pa i mitu. Navodno se već javljaju nekadašnji pripadnici američke CIE, koji negiraju uopšte postojanje jugoslovenskog svemirskog programa, ali istovremeno ne mogu negirati, da je upravo CIA sedamdesetih godina uložila velike napore, da bi utvrdila, što se to događa u selu Željava i ispod planine Plješevice na granici između BiH i Hrvatske, gde je JNA intenzivno ali prikriveno gradila protivatomske skloništa za supersonične avijone¹.

Znatiželjnici, pa i pristalice »teorija zavere«, će se sigurno zapitati: »A što, ako je sve to bila istina?«

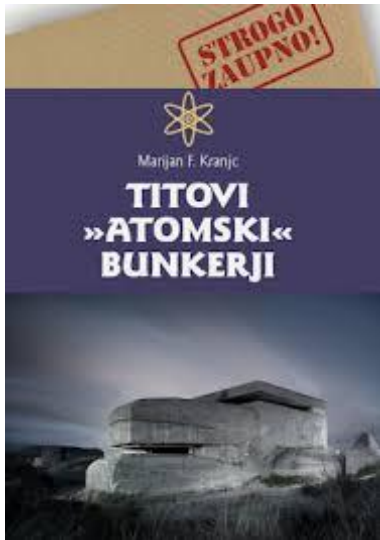
U svojoj knjizi *Titovi »atomske bunkerje«*² ja sam na str. 53 napisao i ovo:

Krajem 2011 godine u javnosti na Youtubu se pojavio kratak film sa naslovom »Houston, we have a problem!« Boštjana i Žige Virca, koji su veštim montažama »dokazivali«, kako je Jugoslavija u Željavi imala svemirski centar, kojeg je Tito za nekoliko milijardi dolara čak i prodao Americancima! Zato sam januara 2012 godine Mirku Vorkapiću, posetiocu moje web stranice, odgovorio sledeće: »Radi se o uspejoj prevari! Na Youtube je moguće baš sve objaviti. Ovakvog centra u Željavi kod Bihaća nije bilo. Tamo sam boravio 1980

¹ Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju, *Kdaj je CIA odkrila Željavo?*, www.vojastvo-military.si

² Marijan F. Kranjc, *Titovi »atomske bunkerje«*, Pro-Andi, Maribor, 2014

na komandantskom putovanju sa Školom narodne odbrane iz Beograda«. Uskoro je sledilo »priznanje« slovenačkih filmdjija, da se radilo o običnoj fikciji.

Pažljivi čitaoci će naravno primetiti, da sam u Željavi negirao postojanje »svemirskog centra« kakav je prikazan na Youtube, no, **nisam pak negirao postojanje »jugoslovenskog svemirskog programa«!**

Naprotiv! Upravo sam u spomenutoj knjizi pisao o svom susedu, pokojnom general-pukovniku mag. Avgustu Vrtaru, koji je u vreme 1981–1987 bio pomoćnik Saveznog sekretara za narodnu odbranu, odgovoran za nauku i istraživanja u oružanim snagama SFRJ. Na str. 118 spomenute knjige napisao sam sledeće:

Titovi atomski bunkerji

*U javnosti je malo poznato, da je upravo taj centar (CEOP – Centar za ekspertno ocenjivanje projekata i programa razvoja i istraživanja) pod rukovodstvom general-pukovnika Vrtara u drugoj polovini 80-tih godina odbacio **projekat jugoslovenskog »izvidjačkog satelita«** po francuskoj ili izraelskog varijanti kao nerentabilnog i nerealnog, pa iako su ga predlagali i vojnoobaveštajni i organi državne bezbednosti.*

Drugačije rečeno – **»jugoslovenski svemirski program – satelitski«** je zaista postojao, što će se moći proveriti u arhivima JNA kada budu otvoreni. Naravno, taj projekat je, pored obaveštajnog satelita, obuhvatao i izgradnju lansirne rakete in sve ostalo za lansiranje satelita.

Lično sam ubedjen, da bi pomenuti projekat mogli realizovati, pogotovu što smo pre toga imali projekte atomske bombe, tenka M-84, supersoničnog lovca »Orao«, poboljšanu varijantu (sovjetske) protivavijonske rakete S-300 i drugo. Iza svih tih projekata je stajala »armija« od 7.000 vrhunskih stručnjaka namenske proizvodnje – vojne industrije. Samo je para uvek falilo ...

Takodje nesmemo zaboraviti, da su naši vojni istraživači bili upoznati sa predvidjanjima raznih futurologa i pisaca naučno-fantastičnog romana kao Julesa Verna, pa slovenačkog oficira Hermana Potočnika – Noordunga, koji je još 1928 pisao o problemima putovanja sa svemirskim brodom.

U novom dokumentarnom filmu *Houston, we have a problem* će navodno Ivan, naučnik NASE, **»zajedno sa Francem, penzionisanim generalom JNA, koji je zadužen za bezbednost jugoslovenskog svemirskog programa,** otkrivati kompleksnu mrežu tajni, laži, manipulacija i prljavih igara.

Nedavno je hrvatskim gledaocima predstavljen i neimenovan »**kontraobaveštani oficir JNA u penziji**«, a koji navodi zanimljive i za filmsku priču interesantne detalje, jer je i bio zadužen za bezbednostnu zaštitu jugoslovenskog svemirskog programa.

Moj hrvatski poznanik Petar Stipetić, general-pukovnik u penziji, je ovih dana u Večernjim novostima izjavio, da nismo imali svemirskog programa, dok je Josip Manolić, najpoznatiji hrvatski bezbednjak, dosta zagonetno odgovorio, da je u politici sve moguće, jer je Tito oko sebe imao ugledne i sposobne naučnike.

Kao poznavaoca Željave i pisca leksikografskih članaka o slovenačkim generalima i admiralima, nekoliko poznanika me je ovih dana upitalo, ko bi mogao biti taj »**general Franc**«, pogotovu što sa tim imenom nema na mojim spiskovima nijednog slovenačkog generala.

Odgovorio sam, da treba sačekati filmsku premijeru maja ove godine u Ljubljani, a još prije toga svetsku premijeru filma na festivalu Tribeca u New Yorku.

Ko su Franc Hafner, general-major JNA u penziji i ćerka dr. Ana Hafner?

Postojao je dogovor, da se do premijere filma ne otkrivaju učesnici.

Jedan od znatiželjnika je doduše utvrdio, da bih taj »**general Franc**« *mogao biti i ja lično*, pogotovo što se uvijek potpisujem sa »F« – početnim slovom očevog imena »Franc«.

Tako je!

Avtori filma su me pozvali na saradnju verovatno sa razlogom i dali mi pseudonim »**Franc Hafner, general-major JNA u penziji**«, a posebno su me »iskoristili« kao *stručnjaka za bezbednost tkz. »jugoslovenskog svemirskog programa.*«

Svoju odluku za saradnju u ovom dokumentarnom filmu bazirao sam na tri pretpostavke, i to:

1. Ako je Herman Potočnik - Noordung, slovenački oficir tehničke struke avstro-ugarske vojske još 1928. godine naučno dokazao mogućnost konstrukcije svemirskog broda i njegovo putovanje u vasionu, zašto ne bi mogli sada predvideti, da bi naši mladi slovenački naučnici i stručnjaci mogli realizovati njegova predvidjanja, posebno i zbog toga što smo imali u JNA konkretne projekte za lansiranje obaveštajnog satelita, konstrukciju raketa, pa i druge projekte u međunarodnoj naučnoj saradnji.
2. Kao stručnjak za bezbednostnu problematiku ima sam dovoljno iskustva za izvodjenje konkretnih operativnih akcija kontraobaveštajne prirode (primer OA »Kapela«). Konačno, jedna od saveznih operativnih akcija, koju sam 1986 predlagao za izvodjenje, nosila je i moje ime – operativna akcija »Marjan«.

3. I na kraju, režiser i producent filma, Žiga i Boštjan Virč, pružili su mi mogućnost, da u filmu navedem (ponovim) uzroke za razbijanje zajedničke države SFRJ, a koje sam pre toga javno izneo u svojoj knjizi »**Balkanski vojni poligon**«. Naime, i režiser filma sam je tražio odgovore zašto bi mogao propasti »jugoslovenski svemirski program«, odnosno zašto je Jugoslavija faktički propala.

Dodatno sam režiseru i producentu filma predlagao, da u budući film uključe i kakvu žensku ulogu zbog efekta »Mata Hari«. Konkretno sam predlagao svoju ćerku dr. Irenu kao stručnjaka za bezbednostne poslove iiskusnu filmsku glumicu. Predlog je prihvaćen i u filmu će se pojaviti »**dr. Ana Hafner**« kao slovenačka »Mata Hari«.

Filmske reference ćerke Irene su sledeće: glavna uloga Jagode u filmu *Ko zorijo jagodje (Kad jagode zru)*, uloga Ljudmile u beograjskog TV seriji *Svetozar Marković*, uloga Milke Kovač u filmu *Dražgoška bitka* (propali projekt), uloga Marjetke u filmu *Deseti brat*, uloga Veronike u TV seriji *Gorenčev vrag*, uloga kućepaziteljeve ćerke u filmu *Učna leta izumitelja Polža* i druge.